

(א) שבעות כח: [ע"ש חז"ל
ד"ה שבעות:] שבעות
מ: כח. מספחה נזיר
פ"ב. (ג) מכלל ש"ן לר"ן יח
ע"ל.

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הו"א להו
וכי שיעור של שבעות:
(ב) ד"ה אלמא וכו' לר"ן
הו"א ספד' ואח"כ מה"ד
רב הונא לא סבירא ליה
הא דרנא:

מוסף רש"י

שבעות שלא אוכל
תאנים וענבים. יח
ביום אחד [שבת ויום
ע"ש ד"ה הגירסא שם.
מי שגור שתי נזירות.
פסח נזירות ל' יום, מנה
את הראשונה והפריש
קרבן. לתמלתא ומשאל
למכס על הראשונה, עלתה
לו שניה ממנין שנתה
למסור עור נזירות שניה
והקרבן שפריש ממנה
עליה דמפרש טעמא
לקמן מי גרס לשינה
שלא מחול חלה להיות
עדיון חיללא נמי תאנים אע"פ שכבר
מושבע מהן וקשה לר"ן הונא (א):
לא סבירא ליה. לר"ן הונא הא דרנא
ולמכס למירמא ליה מיניה: והפריש
קרבן. וקודם שהפרישו נשאל על
נזירות ראשונה שכבר נדר ואמר ליה
שבעות נדר ושאל לנזיר היה נדר
אותם שלשים: עלתה לו. ואומר ליה
שכבר נדר בשניה שעדיין חייב ומקריב
הקרבן על נזירות השניה ביום
השליש נזירות ראשונה: הא איכא
יומא יסירא. דהריני נזיר למחר דקאמר
אותו יום נזירות שניה אינו חל אלא
ותיובתא

פירוש רש"י

והפריש קרבן ונשא
ע"ה. דמסקינן כפ"ג
לשבעות אפי"ן גלח
והפריש קרבן מני
לאחשולי: הא איכא יומא
יטירא. ולשאל דעלתה
לו שניה משמע דפסקת
לנזיר נזירות שניה:
עלתה לו שניה ביאשורה.
לפי שהמסור עור הנדר
מקריב הלך אל ליה
נדא קמא וחיללא נזירות
שניה ועדיין ראשון עלתה
לו נזירות שניה: (א) בגון
שקב"ה ע"י ב' נזירות
בבת אחת. כגון דלמר הכי
ע"י ב' נזירות או דלמר
הריני נזיר הכי נזיר אש
אוכל ואכל דעתה הו' עליו
שני נזירות תחת: הא
קרא בעי. מילתא דפשיטא
היא דקיון שלא יזלו דגדיו
האחרונים נעלה מפיו
זש חוספת יום אחד
על הנזירות שקבל עליו ואי
אפשר לנזירות שלא תהיה
ללא יום אחד הלך על
כרן ר"ן שיהא נזירות
שלשים יום: בגין שקב"ה
ע"י שני נזירות בבת
אחת. אם אמר הרי עלי
שני נזירות לפניה פשוט
הוא מן הראשונה אלא
כגון שתלה באחיה וטלקא
דעמך אמרתי כל מה שמלה
באכילה אחת חזא נזירות היא: א"א משום דבריה בשבועה א"א נזקה. היא חומרתא יתירתא היא דלמרינן שבעות
(דף ג' ע"ג) כל הטעם מושבע כשאלה הקב"ה לא יתקח:

ואין נדר בתוך נדר כיצד הריני נזיר היום הריני נזיר למחר יש נדר
בתוך נדר וכו': דכחושה גבי שבעות. דלמר דזיבור שני מה שלא
אמר דזבור ראשון מי איכא למ"ד שלא מחול שבעות על שבעות כחאי
גוונא אלא הריני נזיר וכו': אמר לך רב הונא מהני' כגון דלמר הריני
נזיר היום הריני נזיר למחר. כדלמינא

אין נדר בתוך נדר קש' תנן יש נדר בתוך נדר
ואין שבעות בתוך שבעות הריני נזיר דמי אילימא
דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר דכוות'
גבי שבעות שלא אוכל תאנים וחזר ואמר
שבעות שלא אוכל ענבים אמאי לא חלה
שבעות על שבעות אלא הריני נזיר דמי דלא חלה
שבעות על שבעות כגון דאמר שבעות שלא
אוכל תאנים וחזר ואמר שבעות שלא אוכל
תאנים דכוותה גבי נזירות הריני נזיר דאמר
הריני נזיר היום הריני נזיר היום וקתני יש נדר
בתוך נדר קשיא לרב הונא אמר לך רב הונא
מתני' דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר
דכוותה גבי שבעות דאמר שלא אוכל תאנים
וחזר ואמר שבעות שלא אוכל תאנים וענבים
דלא חיללא והאמר (ב) רבה "שבעות שלא אוכל
תאנים וחזר ואמר שבעות שלא אוכל תאנים
וענבים ואכל תאנים והפריש קרבן וחזר ואכל
ענבים הויא להו ענבים חצי שיעור ואין
מביאים קרבן על חצי שיעור אלמא היכא
דאמר שבעות שלא אוכל תאנים וחזר ואמר
שבעות שלא אוכל תאנים וענבים מ"גו דחל
הונא לא סבירא ליה כרבה מיתבי ב' מי שגור
שתי נזירות מנה את הראשונה והפריש
קרבן ונשאל עליה: עלתה לו שניה
בראשונה הריני נזיר דמי אילימא דאמר הריני
נזיר היום הריני נזיר למחר אמאי עלתה לו
שניה בראשונה הא איכא יומא יטירא אלא
פשיטא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום
ותיובתא

לאחר שלשים נזירות ראשונה וחלף עלתה לו שניה
בראשונה ויהא נזיר נזירות שניה קודם שלשים ואחד
והא נדר להיות נזיר שנים שלשים וא' דהיינו למחר כגון וכו':
ותיובתא
לאחר שלשים נזירות ראשונה וחלף עלתה לו שניה
בראשונה ויהא נזיר נזירות שניה קודם שלשים ואחד
והא נדר להיות נזיר שנים שלשים וא' דהיינו למחר כגון וכו':
ותיובתא
לאחר שלשים נזירות ראשונה וחלף עלתה לו שניה
בראשונה ויהא נזיר נזירות שניה קודם שלשים ואחד
והא נדר להיות נזיר שנים שלשים וא' דהיינו למחר כגון וכו':
ותיובתא
לאחר שלשים נזירות ראשונה וחלף עלתה לו שניה
בראשונה ויהא נזיר נזירות שניה קודם שלשים ואחד
והא נדר להיות נזיר שנים שלשים וא' דהיינו למחר כגון וכו':
ותיובתא

לאקשוי לפגו וליתני דידה אלא הכי מקשינן לרב הונא הכי פסק
תנא ותנא יש נדר בתוך נדר דמשמע ככל ענין הוה ליה לפרושי
מילתיה כי הריני דלא ניטעי זיה וזמתי הכי ליתני מאי דמחמייה הכאי
גוונא נדר משבעות והא מילתא קשיא לרב הונא אכל לשמולא לא קשיא
כלל דהא לדידיה נזירות ככל ענין יש
נדר בתוך נדר מאי אמרת מ"מ בקיום
עלי ככר זה וקנס עלי ככר זה אין נדר
בתוך נדר והא כי האי גוונא ליכא
למטעי במאי דתנא תנא דנזירות קמני
ולא קונמות ואדרבה מדנקיע מילתיה
נזירות ולא בקונס אשמעי' דבקונמות
אין נדר בתוך נדר: פתן יש נדר בתוך
הריני נזיר היום הריני נזיר למחר
ודכוותה גבי שבעות אמר שבעות שלא
אוכל תאנים וחזר ואמר שבעות שלא
אוכל ענבים אמאי לא חיללא דלמר
שבעות יש לומר דהאי דמדמה לה
מקשה לאומר שבעות שלא אוכל תאנים
וכי ואמר שבעות שלא אוכל ענבים
וזי מפרקינן מדמנין לא לשבעות שלא
אוכל תאנים וענבים כהא נחמינן
וסלקינן דמקשה איזי בתר דינא ומתקן
בתר לינא והכי מקשי דהאי כי אמרת
בהריני נזיר היום הריני נזיר למחר
דנזירות חלה על נזירות היינו משום
דמי אמר הריני נזיר היום קבל עליו
שלשים יום הראשונים וכי אמר הריני
נזיר למחר קבל עליו שלשים יום ופני
שאינן נזירות פחותה משלשים יום לר"ן
לנמות שלשים אחרים נמלא שאין נדרו
שני משותף עם נדר ראשון כלל אלא
כל חד וחד קאי בפני נפשיה וכיון שכן
דכוותה גבי שבעות נמי לא משכחת
לה אלא כזאמר שבעות שלא אוכל
תאנים וחזר ואמר שבעות שלא אוכל
ענבים וכי האי גוונא אפי' בשבעות
נמי חלה שבעות על שבעות אלא ודאי
מדתנן שבעות דאין שבעות בתוך
שבעות ועל כרחק בששתי שבעות חלות על דבר אחד מתקומה דכוותה
נזירות קמני יש נדר בתוך נדר וקשיא לרב הונא. ומפרקינן אמר לך רב
הונא מתני' דלמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר כלומר לא חיללא
בתר דינא אלא זיל בתר לינא דכי אמר הריני נזיר למחר ממחר ועד
שלשים יום קאמר והוה ליה כאלו אמר הריני נזיר היום ומחר שאף כאלו כ"ט יום מגדר השני מעורבין זמן הנדר ראשון ואע"פ שאותן
כ"ט ימים אינן חלין כלל מחמת נדרו שני מ"מ כהאי לישנא חילל נדריה לענין שיהא יום שלשים וא' סוף שלשים יום של נזירות שניה
שהרי הוא כן נדר נמלא שעל כ"ט ימים נזירות ראשונה חלה נזירות שניה לענין שיהא יום שלשים ואחד לנזירות אלא לפי שאין
נזירות פחותה משלשים יום לר"ן לנמות עוד לתשום שלשים נזירות שני ודכוותה גבי שבעות כי אמר שבעות שלא אוכל תאנים
וחזר ואמר שבעות שלא אוכל ענבים לא חיללא דכוותה גבי שבעות שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבעות שלא אוכל ענבים
בכולל. ועדיין אין דעתי נוחה צוה דמ"מ כי הריני נזירות שניה חלה על תאנים ומני שכבר נשבע עליהם כן נזירות שניה אינה חלה
בעשרים ותשעה יום ראשונים מפני שכבר נזר בהם לפיכך איזי אומר דכי אמרינן חזר ואמר שבעות שלא אוכל תאנים וענבים הכי קאמר
שלא אוכל אותם כחמת וכו' האי גוונא נמי מתפרש האי לישנא כפ"ם שבעות שמים בתרא [שבעות כח:]. ואמר רבה דמגו דחיללא שבעות על ענבים
חיללא נמי תאנים ופקא מינה שאם אכל תאנים וענבים כהעלם שבעות ראשונה והתרו בו משום שניה לוקח. ואמרינן דרב הונא לא
סבירא ליה דרבה דכתי האי גוונא סבירא ליה לרב הונא דלא חיללא שבעות שניה כלל דכיון דתאנים לא חיללא אין לה מקום כלל
שהוא על שניה יחד נשבע ולא על ענבים בלבד ובנדריה נמי איזי היה דין כשבעות היה לנו לומר דכיון דלכ"ט יום לא חיללא נזירות
שניה ביום שלשים נמי לא חיללא שהרי כשאלמר הריני נזיר למחר לשלשים יום כחמת נמכוון ליה ליום שלשים בפני עצמו והוה ליה כ"ט
יום כחמת יום שלשים כענבים: אלא פשיטא דלמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום ותיובתא דרב הונא. כלומר חיללא שתי
נזירות כי האי גוונא דאי לא מה עלתה לו שניה בראשונה הרי לא חלה שניה כלל. ואם תאמר ומאי קושיא נהי דאילו לא נשאל על
הראשונה לא חיללא שניה וכדרב הונא כי מתשליל עלה משכחת רוחא וחיללא וכדלמר רבא לקמן [ות]. דלף על גב דאין שבעות חל על

שני על תאנים לענין דמטרפו כדבי ענבים משום שבעות שניה לא חיללא כ"א משמיה יחד
דפרישתי ולא מינעוה אלא תאנים וחזר ואכל תאנים וענבים דחייב משבעות שניה דפרישתי אלא אפילו לא אכל כ"א
ענבים אמר ענבים שאלם בראשונה ולא אכל תאנים שניה אפי"ן חייב שמים דמטרפו הכי תאנים אלא בראשונה
עם אותם ענבים לחייב קרבן שני משום שבעות שניה אפי"ן דכתי מחויב הוא על אותם תאנים קרבן בפני עצמו אפי"ן
מחויב שני אף על גב דלא חזר ואכל תאנים עם ענבים כשהי שכן משמע אכל השתא כפריש קרבן שבעות שניה אפי"ן חיללא בראשונה
לתאנים וענבים יחד כיון דפריש קרבן בין שתי אכילות והפריש תמלקת ומייהו קרבן חד מחייב לתאנים משום שבעות ראשונה אכל אין לפרש חזר ואכל תאנים וענבים דלמר לא חיללא דלמר כפרישתי
דחיללא אענבים וכו' משום אפיקור כולל קאמר ובי ההוא דרבה כפרק שלישי דשבעות ודף (ח:): אמר שבעות שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבעות שלא אוכל תאנים וענבים [ואכל תאנים וענבים] ואכל תאנים וענבים [ואכל תאנים וענבים] וכו' דמחייב נמי דלמר כולל דפרישתי
מדמיינה לה גבי כולל דברים המתירים עם דברים האסורים אין לפרש כן דאם כן הוה ליה ענבים שיעור שלם ומידי נמי על כות ענבים לנד והכי קרי ליה חצי שיעור ואין לפרש נמי דחזר ואכל תאנים וענבים אפילו כות משמיה דהיינו חצי
יות מכל אחד דאם כן היינו לר"ן לנמותא דמקום מנו דחיללא אענבים וכו' דמקוין ליה משום דבני תאנים נמי מוסקיף הוא בשבעות אחרונה דמשבעות ראשונה לא מחייב תאנים כ"א אפילו משום דתאנים משמע כות והשתא שבעות
שניה מחייב אפילו חצי דעם חצי יום ענבים לכן נראה דמיידי דפרישתי ויש להקשות לעיל דקאמר היום ומחר דכוותיה הלא דלמר שבעות שלא אוכל תאנים וענבים מה מדמה זה לזה בשבעות דין הוא שלא יחייב על חצי דלא אפי'
בשבעות שניה איזי חייב כי אם ע"י נזירות דתאנים ומתאנים הוא כבר מושבע אכל נזיר [ולא אמר] היום ומחר אם יהיה שומע יין ביום ל' ואחר היה חייב וי"ל נהי דמי דאם היה שומע חייב מ"מ לענין חיללא אינו חל לנדר נזירות אינו מוס
אחד ואם כן הוא לנזירות האחרים דמשלשים יום ראשונים כבר הוא מושבע ועומד: פרישתי ב' שגור שתי נזירות. נבית אחת:

באכילה אחת חזא נזירות היא: א"א משום דבריה בשבועה א"א נזקה. היא חומרתא יתירתא היא דלמרינן שבעות
(דף ג' ע"ג) כל הטעם מושבע כשאלה הקב"ה לא יתקח:
מחייב שני אף על גב דלא חזר ואכל תאנים עם ענבים כשהי שכן משמע אכל השתא כפריש קרבן שבעות שניה אפי"ן חיללא בראשונה
לתאנים וענבים יחד כיון דפריש קרבן בין שתי אכילות והפריש תמלקת ומייהו קרבן חד מחייב לתאנים משום שבעות ראשונה אכל אין לפרש חזר ואכל תאנים וענבים דלמר לא חיללא דלמר כפרישתי
דחיללא אענבים וכו' משום אפיקור כולל קאמר ובי ההוא דרבה כפרק שלישי דשבעות ודף (ח:): אמר שבעות שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבעות שלא אוכל תאנים וענבים [ואכל תאנים וענבים] ואכל תאנים וענבים [ואכל תאנים וענבים] וכו' דמחייב נמי דלמר כולל דפרישתי
מדמיינה לה גבי כולל דברים המתירים עם דברים האסורים אין לפרש כן דאם כן הוה ליה ענבים שיעור שלם ומידי נמי על כות ענבים לנד והכי קרי ליה חצי שיעור ואין לפרש נמי דחזר ואכל תאנים וענבים אפילו כות משמיה דהיינו חצי
יות מכל אחד דאם כן היינו לר"ן לנמותא דמקום מנו דחיללא אענבים וכו' דמקוין ליה משום דבני תאנים נמי מוסקיף הוא בשבעות אחרונה דמשבעות ראשונה לא מחייב תאנים כ"א אפילו משום דתאנים משמע כות והשתא שבעות
שניה מחייב אפילו חצי דעם חצי יום ענבים לכן נראה דמיידי דפרישתי ויש להקשות לעיל דקאמר היום ומחר דכוותיה הלא דלמר שבעות שלא אוכל תאנים וענבים מה מדמה זה לזה בשבעות דין הוא שלא יחייב על חצי דלא אפי'
בשבעות שניה איזי חייב כי אם ע"י נזירות דתאנים ומתאנים הוא כבר מושבע אכל נזיר [ולא אמר] היום ומחר אם יהיה שומע יין ביום ל' ואחר היה חייב וי"ל נהי דמי דאם היה שומע חייב מ"מ לענין חיללא אינו חל לנדר נזירות אינו מוס
אחד ואם כן הוא לנזירות האחרים דמשלשים יום ראשונים כבר הוא מושבע ועומד: פרישתי ב' שגור שתי נזירות. נבית אחת:

ואלו מותרין פרק שני נדרים

(א) ולעיל (ב) (ג) ולעיל (ד) (ה) ולעיל (ו) (ז) ולעיל (ח) (ט) ולעיל (י) (יא) ולעיל (יב) (יג) ולעיל (יד) (טו) ולעיל (טז) (יז) ולעיל (יח) (יט) ולעיל (כ) (כא) ולעיל (כב) (כג) ולעיל (כד) (כה) ולעיל (כו) (כז) ולעיל (כח) (כט) ולעיל (ל)

תורה אור השלם

- דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליה:
- לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא ינקח ה' את אשר יקרא את שמו לשוא:

הנהגות הב"ח

(א) נזיר נזיר נזיר נזיר
(ב) שם מלל קמני
חייב אחת או נמי אינה
אלא אחת וקמי: (ג) רש"י
ד"ה לא לעולם וכו' מההוא
ימא דמשלים: (ד) ר"ה
ומה וכו' בדמפרש לקמן:
(ה) ר"ה מלל וכו' חול ליה
חיובא אבל מתקני:

גליון הש"ס

גמ' אפי' רבא אב נשאל
עין לקמן סט ע"ב:

מוסף רש"י

שהנזירות חל על
הנזירות. שם היה נזיר
ואמר הריני נזיר על עליה
מזירות. וכשנולדו זמני ימי
מזירות נזיר נזיר נזיר
פעם אחת (ע"פ ג.) אם
נשאל על הראשונה
שבירה חלה עליו. ומאמר
בכר משום שזוהי שניה.
וכן אם נשאל על שנייה
חלה השלישית. לפי שהחכם
עוקר הנזיר משקומו. שאר
פוחח לו כמדתה והו' כמי
שלא נדר ומלה השניה
למפרע. שהראשונה היתה
מעכבה למחלו ואינה
לראשונה האולו ומשאל
עליה ושבוטו כו. מי
שנדר שתי נזירות כו.
ראה לעיל ח' ב.

והיבטא דרב הונא. למדקמני עלתה לו שניה בראשונה מכלל נזירות שניה נמי חיילת עליה: לא לעולם דאמר וכו' ומאי עלתה לו לבר מההוא ומא. (ג) למשלם אותו ושוב מקריב קרבנו ונמלא מיר אותו יום שגדר עם ימי נזירות של שלשים של נזירות שניה כגון שקיבל עליו שמי נזירות צבת אחת דלמחר הרי עלי שמי נזירות להכי חייב שמים אי לאו שנשאל אבל אי אמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום אין נזירות חל על נזירות: והלא דין הוה. שלא תהא נזירות חל על נזירות ולא שאר נדרים (נד) מפרש לקמן אפי' אם שזוהי שניה חלה על שזוהי שניה: **הא קרא בעי.** פשיטא ודאי דהא איכא חד יומא יתיירא: אם נשאל על הראשונה. שגא לפני חכם חלה עליו. שאם קונס חייב משום שזוהי שניה: **מדלא קמי חייב משום.** דלילו קמי חייב אחת הוה משמע נמי שעל כולן חייב אחת וכן אי קמי חיה חלה אחת הוה משמע נמי שכולן שזוהי שניה חלה עליו ואי צברה לה חיל ליה חיובא (ה) חלה מדקמני אינו חייב ש"מ דמיוצא חלה מיהא איתיה דאי נשאל על הראשונה שניה חלה עליו דהא דלא חיילת כי לא מיתשיל אראשונה משום דלית רווחא דראשונה עומדת דחייב עליה אבל כשנשאל על הראשונה חיילת השניה: **לישנא אחרינא חיובא הוא דליכא.** על השניה במקום הראשונה: **הא קרא איכא.** כלומר שם שזוהי שניה עליו מיתשיל אקמייתא: **לכדברא וכו'.** (אבל) כשנשאל על הראשונה חיילת השניה: **עלתה לו שניה בראשונה**

ותיבטא דרב הונא לא לעולם הריני נזיר היום (א) למחר ומאי עלתה לו לבר מההוא יומא יתיירא אי נמי כגון שקיבל שתי נזירות בבת אחת מתיב רב המנונא נזיר להזיר מכאן (ב) שהנזירות חל על הנזירות שיכול והלא דין הוא ומה שבוועה חמורה (ג) אין שבוועה חלה על שבוועה נזירות קלה לא כל שכן תלמוד לומר נזיר להזיר מכאן שהנזירות חלה על הנזירות היכי דמי אילימא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר הא קרא בעיא אלא לאו דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום וקמי חייב חל על נזירות לא הב"ע כגון שקיבל עליו שתי נזירות בבת אחת ומאי חומרא דשבוועה מנדר אילימא משום דחיילת אפילו על דבר שאין בו ממש נדר נזיר חמור שכן חל על המצוה ברשות אלא משום דכתיב בה בשבוועה (ד) לא ינקח: שבוועה שלא אוכל שבוועה שלא אוכל ואכל אינו חייב אלא אחת וקמי חייב אינו חייב אלא אחת דלית לה כי מיתשיל על חבירתה חיילת לישנא אחרינא חיובא הוא דליכא הא שבוועה איכא למאי הלכתא לכדברא (ה) דאמר רבא נשאל על הראשונה עלתה לו שניה תחתיה לימא מסייע ליה (ו) מו שנדר שתי נזירות ומנה את הראשונה והפריש קרבן ונשאל עליה כגון שקיבל עליו שתי נזירות בבת אחת:

שזוהי אס נשאל על הראשונה שניה חלה עליו ולקמן נמי מסייעין ליה לברא מהא מתניתא י"ל משום דאכתי לא קים לן צהא דברא וסבירא לן דאי לא חייל השתא לא חיילא נמי בטר זמנא משה"ל לא מפרש להו כדברא: אי נמי בשקבל עליו שתי נזירות צבה אחת.

כלומר דה"ג חילי תריוהו שהרי אין אחת מהן קודמת לחברתה דנימא שלא תחול אחת מהן: **מאי רב המנונא כו' אילימא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר הא קרא בעיא.** דודאי כיון דמתוסף יומא יתיירא צביל נזירות שניה וכל מה שזוהי עד אותו יום צביל נזירות הראשונה עד פשיטא שצריך למנות ל' יום שאין נזירות פחותה מל' יום: **הכא במאי עסקין שקבל עליו ב' נזירות צבה אחת.** כלומר וקרא להכי חלה. ודאי וליכא קרא למה לי פשיטא דה"ל לאומר הריני נזיר שנים יום י"ל אי לאו קרא ה"ל שנייה ס' יום כאחד וצ"ח קרבן וחתא קרא ואשמועינן דשתי נזירות חלוקין הו ועל כל ל' מנלא ומציא קרבן. וכו' פי' שמועה זו על נכון. ורמיזת לקנת מפרשים שדחקו להעמידה לומר דכי חל על נדר צדק נדר לחייבו ב' על אצילה אחת קאמר שאף בענין זה חומר נדר משזוהי שהחומר קונס עלי ככר זה קונס עלי ככר זה חייב ב' ומי שנשבע ב' פעמים שלא יאכל ככר אחד ואכלו אינו חייב אלא אחת ורב הונא ה"ק דרוקא צאומר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר הוא דמיזי שמים על אצילה אחת משום דק"ל שגדר חל על נדר לחייבו שמים ככולל מה שאין כן בשזוהי דלפילו ככולל לא חיילת אבל בלא כולל אפילו בנדרים אין נדר חל על נדר. והשמועה עולה לפירוש זה צקושי ודוקא דא"כ למה צאומר

ליה לתנא דמתניתין למתניה הא דינא צנזירות לתנייה בנדרים ועוד דהכי הוה ס"ד לאוקמי הא דמי שטר שתי נזירות וכו' צאומר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר דא"כ מאי מנה את הראשונה והלא כשזוהי את הראשונה מנה גם את השניה דשניה מנין אחד להם אלא שהוא חייב כשעובר על נזירותו שמים ועוד מאי עלתה לו שניה בראשונה והרי אין השניה חלה אלא לענין שאם אכל ענבים בתוך ימי נזירותו חייב שמים ולמה הוא כריך שמעלה לו ועוד דלמרינן בך מיתבא אחרימי אילימא דלמחר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר הא קרא בעיא בתמיה ומאי קושיא אין הכי נמי דקרא בעיא לחייבו שמים ככולל דהא בשזוהי כה"ג אינו חייב אלא אחת אלא ודאי פירושא קמא עיקר: הלבך נקטינן דכי היכי דאין נזירות חלה על שזוהי לחייבו ב' אין נדר חל על נדר ואת אמר קונס עלי ככר זה קונס עלי ככר זה אינו חייב אלא אחת דכי תנא דמי שטר שתי נזירות הוא דלמרינן דכתיבנא. מיהו להא מיתבא ענבים משזוהי חלן על הנדרים שהנדרים חלן על הנדרים שזוהי שניה חלה עליו וקונס סוכה שאני עושה לולב שאני נוטל אסור ובודאי דכי היכי דנדר חל על דבר מצוה חייל נמי אשזוהי שמועה ושזוהי שחיהן אסור גברא הן וחיל עלייהו אסור חפלא דנדרים לנטול בשזוהי חל על השזוהי לנטול כן הוא חל לקיימה שהשזוהי שלא יאכל ככר זה חומר ואסורו עליו כקונס ואכלו חייב שמים וכן צדין אס לנטול הן חלן לקיים לא כל שכן ומההוא עממא גופיה דכתיבנא דכיון דשזוהי ליתנהו אלא אסור גברא כי אמר קונס מיתוסף ציה אסור חפלא. אבל אין השזוהי חלות על הנדרים לא לנטול ולא לקיים שאם אסר על עצמו ככר חומר ונשבע עליו שיאכלנו פשיטא שאינו רשאי לאכלו וכן נמי נשבע עליו שלא יאכלנו אינו עובר אלא משום כל יחל. וליכא למימר דכי היכי דאסור חפלא דנדרים חייל אסור גברא דשזוהי ה"ג אסור גברא דשזוהי ליתול אסור חפלא דנדרים משום דנדרים כי היכי דלית צבו אסור חפלא אסור גברא נמי אית צבו שהרי מכיון שנאסר עליו קאי עליה בלא יחל דברו והאי לאו אסור גברא הוא ככל לא תעשה שבמורה הלכך אין מקום לשזוהי שחל על הנדרים והכי איתא בירושלמי פ"ק דמיתלן (ה"א) בככר אחד מכיון שהזכיר עליו שזוהי כנבלה הוא מכאן ואילך כמחל שזוהי על האיסורין ואין שזוהי חלות על האיסורין אמר ר' יודן והוא שהזכיר נדר ואח"כ הזכיר שזוהי אבל אם הזכיר שזוהי ואח"כ נדר הנדרים חלים על האיסורין: **לימא מסייע ליה מי שנדר ב' נזירות וכו'.** תנא דמסייע ליה לברא מהא על כרחין כרב הונא סבירא ליה דלמחר (ז) דצאומר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר חלה על הנזירות דאי כשמואל ס"ל דלמחר (שס) דאפי' כזי האי גוונא נזירות חלה על הנזירות מאי קא מסייע ליה לברא דלמא שאני הכא דבשעה שנדר חלה על שתייהן ומשה"ל כשנשאל על הראשונה עלתה לו שניה בראשונה אבל בשזוהי ששבעה שזוהי חלה על הנזירות לך דכיון דלא חיילת השתא לא חיילת נמי כי מתשיל אראשונה אלא ודאי משום דק"ל כרב הונא מסייע ליה. וה"ק ודאי הא מתניתא צאומר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר היום היום מתוקמא ואפי' נהי דבשעה שנדר לא חייל נדר שני כי מיתשיל אנדר ראשון חייל וכדברא דאי צאומר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר עסקין ומשה"ל קמי עלתה לו שניה בראשונה לפי שזוהי שטר חלו שחיהן א"כ היכי קמי דלעתה לו שניה בראשונה הא איכא יומא יתיירא. ודאי דהכא כגון שקבל עליו שמי נזירות צבה אחת ומש"ל כי נשאל על הראשונה עלתה לו שניה בראשונה לפר שזוהי שטר הו שמי נזירות ראיות לחול אבל בשזוהי לעולם אימא לך דכיון דשניה לא חיילת לפי שהשניה פחותה כי מתשיל אראשונה נמי לא חיילת:

ולענין

ל"ה א מיי פ"ו מה"ל
שעבודת הלוה ח'
סמך לזון רמח טושיע'
י"ד סימן רמח טושיע' כח
ויסמן רמח טושיע' יג:

תוספות

א"א משום דבתיב א'
ינקח. כדלמרי'
בשעבודת (דף לג.) והתם
איכא חומרות אחרות והכא
נקט השבועות דכתיב
בקרא ללא משא ואפי'
דלא ינקח בשעבודת שקר
חייב ומתניתין מיידי
בשעבודת צטווי מכל מקום
חומרא משעבודת שזה
היא: מ"דא קמי אינו
א"א אחת. ואפי' דבכמה
מקומות שזכר אינו חייב
אלא אחת אפי' דליכא
אלא חד חומרא מ"מ הוה
דלית ליה למיטע לא הוה
ליה למיני מתניתין כהאי
לישנא: י"בא מ"ב"ע י"ה
מ' שגד. והי מ"ל לחייב
שמואל דלמחר דהו נזיר
כהריני נזיר היום הריני
נזיר היום אלא ר"ה
שלא תהא הסיוע קיימת
לפילו לבר הוה כיון דמ"ל
לחייב גם לבר הונא:
שקב"צ ע"ה ב' נזירות
בבת אחת. ק"ק דהוה
מ"ל לחייב גם לבר הונא
דלמחר היום ומחר מאי
עלתה לו לבר מההוא יומא
אלא הפשוט נקט יומר
דלעתה משמע לגמרי:

פירוש הרא"ש

מ"דא קמי חייב אחת.
דהוה משמע חיוצא אחת
ישנה על כל השעבודת וכן
נמי אי הוה חיוצא אחת
אלא אחת אלא אינו חייב
אלא אחת משמע חיוצא
הוא דליכא אבל ישן לכל
השבועות ולא יחלו לנטול
מפיו וזי משעה רווחא
חיילי: ונשאל ע"ה ע"תה
זי שניה בראשונה. אלא
אף על גב דכל כמה דלא
נשאל על הראשונה לימא
לשניה כי נשאל מיהא על
הראשונה דמשכחת השניה
רווחא חיילת: בגון שקב"צ
ע"ה ב' נזירות כו. דעתה
לא יחלו לנטול מפיו ולא
דמי בשעבודת: